

TĖVIŠKĖS AIDAI

Nr. 3. (927) 1974 m. sausio mėn. 29 d. Melbourne.

XIX METAI

POLITINĖ APŽVALGA

Rašo S. MILIUS

Kietas partneris pasitarimuose

JAV senatorius Jackson, dabar pagarsėjęs tuo, kad nenori suteikti Sovietų trokštamoms ekonomijos ir technologijos pagalbos, kol Sovietų gyventojai turės pagrindinius žmogaus teises, jau 1969 m. rašė Readers Digest, kad Sov. Rusija nekeičia savo kelių ir kad "mes gyvename neramiame ir rizikingame pasauly, kuriame nauja krizė ateina reguliariai kaip rytinis laikraštis". Toliau jis rašė, kad tokia būklė yra dėl Sovietų Sąjungos, kuri yra pavojingas oponentas, ypač, kad greitai taps plečia savo karinį pajėgumą. Jis priminė tada ir žiaurų Čekoslovakijoje skėtinimą. Nuo to laiko praėjo apie 5 metai, deja, šiems metams Londono "Economist" pranašauja daug maišaties Sovietų ir JAV santykiuose, kurie klaidingai yra vadinami atoslūgio santykiais.

Tie santykiai dabar išbandomi 4-se svarbiose derybose ir visos jau įstrigo, kaip skelbiama, "Saltojo karo spygliuotose vielose". Taigi iš atoslūgio pasidarė nesutarimas. 1972 m. JAV prezidento Nixono Maskvoje pasirašytos sutarties dėl raketinių ginklų pasėkoje Sovietai primygtinai siūlo tokias savo sąlygas, kurios suteiktų sovietams dar didesnę persvarą. Sovietai, aprūpinę visus raketomis, kurios nukreiptos į įvairius taikinius su atom. bombomis, vienu smūgiu galėtų sunaikinti visą JAV reketų pajėgos sistemą, taipgi

ir JAV atom. povand. laivus, netgi ir pasislėpusius vandenį. Tokius nerimtus siūlymus JAV turi tik atmesti. Vak. Europos kraštams kiltų dar daugiau abejonės, ar jie gali rimtai remtis Amerikos atominę priedangą? Antroji ir trečioji kliūtis iškilo Vienos ir Ženevos derybose dėl NATO ir Varšuvos pakto armijų sumažinimo ir Europos "saugumo ir bendradarbiavimo". Sovietų pasiūlyme sumažinti armijas Centrinėje Europoje glūdi tai, kad iš tikrųjų būtų padidinta pačių Sovietų iki šiol esanti jėgos persvara. Sovietai reikalauja pašalinti iš Centrinės Europos atominių ginklų arsenalą, t. y. JAV atominius ginklus, betgi apribojimai Sovietų atominių ginklų nepaliesių. Britų užs. reik. min. Homes nuomone, Sovietai nori viską nuvilninti ir tik išlošti laiko. Jų tikslas Ženevoje nukreiptas į tai, kad Vakarai formaliai pripažintų Europos padalinimą, kada jie savo rankose ir kontrolėje laiko visą buv. nepriklausomų kraštų eilę, taigi ir mūsų Lietuvą. Ir ketvirtoji kliūtis pasidarė Vašingtone. Iš Sovietų laukiama, kad būtų suminkštintas gyventojams režimas, už JAV ekonomines ir technologines gėrybes. Iš Sovietų pusės nerodoma mažiausio noro eiti į bet kokias koncesijas, nors Vakaruose Solženycino knygos daviniais yra aiškiai demaskuojami Sovietų režimo žiaurumai, o Sovietų re-

žime vyrauja persekiojimo žygiai prieš Solženyciną, Zacharovą ir kt. kovotojus dėl sovietiško žmogaus likimo. Faktai parodė, kad Vak. Vokietijos kanclerio Brandto Ostpolitik nusileidimai neatnešė nieko gero, jeigu neskaityti mažo pagerėjimo Berlyno padėty. Už tuos menkus išsikvojimus užmokėta milžiniška kaina: visos Vokietijos padalinimo ir Rytų Vokietijos pripažinimas. Atrodo, kad Sovietai ypatingai nori nuvilninti Vienos ir Ženevos pasitarimus dėl armijų sumažinimo ir dėl glaudesnio ir laisvesnio kontakto tarp Vakarų ir Rytų žmonių, nes tokio kontakto Sovietai nenori ir bijo. Sovietai vis dar tikisi, kad Kongresas privers Nixoną atšaukti armijas iš Vak. Vokietijos.

SERGA GEN. RAŠTIKIS

Laišku gauta žinia, kad sunkiai serga generolas St. Raštikis ir guli ligoninėje. Jis gyvena Californijoje, JAV.

— Serga taip pat Los Angeles lietuvų klebonas prelatas J. Kučingis. Jis laukia operacijos.

— Japonijos min. pirm. Tanakos vizitas į Indoneziją paliko skaudžius po įvairiausių ten maištavimų rezultatus: 11 užmuštų, daug sužeistų, plius keliasdešimt sudegintų japoniškų automobilių ir per 120 sudegintų ir apdegintų namų.

Naujas konfliktas

Pietų Vietnamą palietė nauja krizė, kuri iškilo dėl Paracelio salų grupės Pietų Kinijos jūroje maždaug lygiu 200 mylių atstumu nuo Pietų Vietnamo ir Kinijos Hainano salos. Kai kurias salas Pietų Vietnamas laikė savo žinioje, turėdamas ten milicininkų įgulą ir oro stebėjimo stotį, tvirtindamas, kad salos priklauso jam. Tačiau į tas salas reiškia savo pretenzijas ir Kinija, Taivanas, Prancūzija, Šiaurės Vietnamas ir Filipinai. Salos mažai gyvenamos, nėra vandens. Bet šiais laikais nafta turi didelę vertę ir spėjama jos yra čia aplink salas. Netikėtai į Pietų Vietnamo laikomas salas Kinija padarė invaziją, panaudodama karo laivus, pėstininkus ir karo aviaciją MIG-us. Kiniečiai panaudojo ir sovietiškas raketų Styx. Įvyko mūšių, abiejose pusėse paskandinta laivų, žuvo per 200 karių. Kovos vyko Roberto, Duncano ir Hoang Sa salose ir pergalė liko Kinijos pusėje. Pietų Vietnamas pakaltino Kiniją "brutaliu karo veiksmu prieš nepriklausomą ir suverenę tautą", tikslu ir toliau varyti ekspansiją ir imperialistinę politiką. Kinija pakaltino Pietų Vietnamą dėl jų žvejų ir jų laivų provokacinio užpuolimo. Pietų Vietnamas pakaltino Kiniją UN Saugumo Taryboje. Joje Kinija turi veto teisę.

Egipto - Izraelio susitarimas

Pagaliau po didelių pastangų, ypatingai iš Amerikos vals. sekr. dr. Kissingerio pusės, po jo skraidymų ir tarpininkavimo tarp Kairo ir Tel Avivo, pavyko susitarti. Izraelis pasitraukia per 20 mylių nuo Suez kanalo į rytus į Miltos ir Giddi uolėtų aukštumų sritį, palankią apsigynimui, 10 mylių pločio juostą į rytus palei kanalą pasi-laiko Egiptas ir joje turės teisę laikyti tik apie 7.000 karių, o likusioje 10 mylių pločio juostoje tarp priešingų armijų bus laikoma Jungt. Tautų — UN taikos kariuomenė. Syrija po šio susitarimo išvadino Egipto prezid. Sadatą išdaviku. Į Syriją buvo nuvykęs dr. Kissingeris siekti paliaubų ir su Syrija.

Sydney Parapijos Sekmadienio mokykla praeitais metais

MAŽAI SUSIRŪPINIMO

Atvykę į šį kraštą, jautėmės, kad nieks mus negali pakeisti nei tautiniai, nei religiniai. Nieks nei negalvojo, kad vaikas gali užmiršti lietuviškai. Ne vienas rūpinosi, kaip vaiką pramokyti angliškai, kad jis galėtų eiti į mokyklą. Šis rūpestis ne ilgai truko. Vos tik vaikas pradėjo lankyti mokyklą, ir jau pamiršo lietuviškai. Tėvų rūpestis pasikeitė — susirūpinta kaip vaiką išmokyti lietuviškai.

Panašiai galvojome apie religines savo nuotaikas. Juk mes šventos Lietuvos vaikai, mūsų pakelės, kryžiai ir smūkeliais išpuoštos. Turėjom kuo pasigirti šio krašto gyventojams. Neilgai ir tai truko. Pamatėme, kad čia sekmadieniais pilnos bažnyčios žmonių, eilės prie Komunijos, žmonės nesigaili aukos bažnyčiai, statomos naujos bažnyčios, vienuolynai. Gal tai aptildė mūsų pasigyrimą, bet kokio nors susirūpinimo šia padėtimi nepadarėme. Likome šventumui prisiminimu gyventi ir panūdome daugiau rūpintis tautiniu gyvastingumu.

Augančioji karta liko sumaišyta. Katalikų mokyklose ji stipriai ruošia religiniam gyvenimui, o namuose iš tėvų tokios praktikos nemato. Tėvai kalba, kad vaikai šneketų lietuviškai, o mokykloje vienuolės kalba, kad jie ir namuose kalbėtų angliškai. Šitokioje prieštaringoje vaikų nebesupranta, ko klausyti. Taip ir pats mokslas ir mokoma religija vaikams pasidaro ne tikro pinigų. Jaunuolis kiek iškterėjęs ir dar pamatęs, kad yra ir kitokių pažįturų žmonių, jis greit pradeda ieškoti kelio be religijos. Ypač lengvai šito keliu nueinama aukštesnėse mokyklose ar universitetuose.

Pats gyvenimas rodo, kad mūsų jaunimas yra gana šaltas religijai. Kol dar vaikai ir katalikiškoje mokykloje, jie mieliai lanko bažnyčią, bet šiek tiek užaugo, jau ir dingo iš bažnyčios. Ne retai pamatai jaunuolius ir per lietuviškas pamaldas kiemo stovinėjant ar žaidžiant. Kai kurie ir tėvams atvirai pasako, kad jam bažnyčios nereikia.

Tegu šitokių netikinčių dar ir nedaug, bet svyruojančių, abejojančių ar religijos neįsijaujančių jau yra daug.

Šitokia padėtis nėra gera nei tautiniai, nei religiniai. Jaunimui reikia ne tik tautinio, bet ir religinio auklėjimo. Jam reikia lietuviškai religinio auklėjimo. Tėvai turi ne tik istorijas apie smūkelius pasakoti, bet ir patys rodyti religinį aktyvumą. Jaunimas turi burtis į idealistus ratelius, studijuoti krikščionišką pasaulėžiūrą. Tokie yra ateitininkų organizacija, bet ji ne labai prigijo. Dauguma tėvų pasisako už skautus, bet skautai šios ideologijos nesprendžia ir, kaip matome, jaunimui šventumo ugnies neuždegė. Ne vėlu dar ir šiandien šiuo rūpesčiu visiems pagyventi. pv

LITERATŪROS VAKARAS

Federacijos Suvažiavime

Tvanki ir karšta Adelaidėje buvo gruodžio 29 d. Braukdami prakaitą vakare rinkosi svečiai Katalikų Centro salėje literatūros, dainos ir šokio vakarui. Gal nedaug ką sulaukė ir įkirus dienos karštis, nes programoje stiprūs menininkai iš visos Australijos.

Scena meniškai dekoruota, atžymėta Katalikų Federacijos ženklų, nes tai vienuoliktasis Australijos Lietuvių Katalikų Federacijos suvažiavimas.

Vakarą pradeda sydnėjiškas rašytojas Antanas Skirka. Jis pažiūstamas mums kaip beletristas, bet šį kartą pasireiškia jis keturiais eilėraščiais. Kaip Diogenas ieško žmogaus pasauly ir klausia „ar grįš į žemę ramybė, meilė ir šviesa“. Kalba apie Tylia naktį, nes tai Kalėdų metas. Abu šie eilėraščiai daugiau didaktiniai. Kiti du daugiau lyriniai — „Jaunyste, ar sugrįši, pavasariui atėjus?“ Paskutiniui eilėraščiui sugrįžta į gimtinę — „Aš nežinau kitos, tokios gražios šalies!“ Eilėraštis tinkamas dainai, nes lengva eilėdara.

Lakiu žodžiu Pr. Pusdešris pasveikino poetą Juozą Mikštą jo 60 m. amžiaus sukaktyje ir pakvietė jį „barstyti snaigiu“, apie kurias jis savo eilėse yra kalbėjęs.

Lyg savo amžiaus sukakčiai poetas paskaitė „Ižangą praeičiai“:

Iš laiko tolumų nesugražinamų
Dažnai aš rankioti imu
Šukes dienų sudužusių,
Svajus džiaugsmų palūžusių.
Sapnus audrų praūžusių.

Ilgesiu atsikvepia poetas ir tėviškės laukuos: „Aš melsdavau si tavo kvepiantiems arimams, aš melsdavau si tavo upėms, ežerams nė nesapnuodamas, kad toks žiaurus likimas į tolimus kraštus mane ištrems“. Panašiai poetas kalba kitame eilėraštyje „Tolimas sapnas“. „Gyvenimo traukinio“ vykdamas poetas girdi taip pat vėverslę tėviškės laukuose, gegutę kukuojant, beržus pakelėj. Eilėraštis „Atsisveikinant“ jau neužkliūva tėviškės laukų, bet gyvą sutiktą žmogų, gerą draugą, kuriam sunku ištart sudiev. „Prie draugo kapo“ eilėraščiui poetas sutinka gal tą draugą, kurį atsisveikino, bet jis čia lyg gyvas. Eilėraščiui „Ryto saulei“ poetas prašvinta viltim ir paskutiniui eilėraščiui „Deja“ barė išlepų žmogų. Taip keliais eilėraščiais poetas perbėga visą žemę, pasiskundžia likimu ir prašvinta su ryto saule. Jo minties skalė plati, eilėdara lengva ir sklandi.

Minties žaismą įkūnijo Regina Smaliorytė. Eilę metų ji jau Reginos Plokštytės — Vaidaitienės baleto mokykloje Melbourne. Ji atvyko su savo baleto partneriu — Alex Ilyn. Jie pašoko Simfoninę poemą. Čia mintis reiškama veiksmu — grakščiu judesiu. Balerina sukėlė sau daug simpatijų, o taip pat ne blo gėnis ir jos partneris. Ši baleto

itarpa tikrai labai tiko ir parodė, kad lygiai žmogus gali kalbėti ne tik lūpomis, bet ir judesiu.

Poetė Marija Malakūnienė nepagalėjo kelio. Iš Melbourne ji atvežė „Fragmentą iš gyvenimo mozaikos“. Ji kaip bitelė savo mozaiką lipdė, ir tik dabar toje mozaikoje pasigedo vieno fragmento. „Mano Jaunystėje, mano šviesiose dienose atėjo meilė pas mane su dovanomis rankose, aš, kaip kūdikis ant jūros kranto iš kiautelių ir smėlio savas pilis statydama, tik duonos ir vandens prašiau, nes meilės aš nepažinau.“ Eilėraštyje „Žmogus be Dievo“ skundžiasi poetė, kad žmogus žemę nori paversti peizais. „Dieve, gelbėk savo žmogų“, poetė kreipiasi į dangų už žmogų. Eilėraštyje „Mano tėvų žemė“ poetė nusakoma Eglės, žalčių karalienės fragmentą. Poetė nuširdi savo mintimi ir lengvai ją perduodanti klausytojui.

Pirmąją dalį užbaigė solistas Paulius Rūtenis, akompanuojant R. Kubiliūtei. Jis pasirinko dainas harmonizuotas B. Zabiešlos. Pirmoji buvo liaudies daina — Tris dienas, tris naktis. Kitos dvi sukurtos poeto J. Mikšto žodžiams. Viena eilėraščiui „Upei“, o kita — „Aš norėčiau“. Melodija tikrai savita ir įdomi. Gana geras akompanimentas. Melodija užsibaigia kažkaip netikėtai.

Antrąją dalį pradeda Pr. Pusdešris pristatydamas „Pažįstamą Nepažįstamąją“. Šiuo vardu buvo pavadinta poetė Marija Slavėnienė. Nusakęs poetės apraišką ir jos charakteristiką, Pr. Pusdešris pristato poetės eilėraščių

knygą „Nežinomi keleiviai“, iš kurios sudaryta poezijos pynė. Prasivėrus scenai, pasirodo keturi asmenys: tamsiu rūbu ant pedestalų Nostalgė (E. Varnienė), ją seka Piligrimas (N. Skidzevičius) ir du keleiviai — Ji (O. Stimburienė) ir Jis (dr. A. Stepanas). Poezijos žodžiais pokalbiai lakūs, kai kur dramatiški ir jaudinantys. Tai tikras kūrybos išgyvenimas. Jei būtų tai stebėjusi ir pati autorė, manau, būtų virpėjus jautrumu. Gaila, ji negalėjo atvykti. Šis poezijos montažas ilgas, bet nenuobodus ir pilnai išsakantis tuos „Nežinomus keleivius“.

Vėl pasirodo solistas Paulius Rūtenis. Šį kartą jis parodo savo sugebėjimus ir dinamiką. Padainuoja St. Simkaus Oi kas, M. Petrausko Bernužėli, nesvoliok ir ariją iš Karnavičiaus operos Gražina. Savo dinamišku dainos perdavimu solistas publiką taip sukėlė ant kojų, kad reikėjo dar jam pridėti vieną dainą. Taip jis pridėjo iš Traviatos „Tu užmiršai tėvų kapus.“

Viktoro Baltučio feljetonas „Tarp žmonių ir gyvulių“ puikus. Čia jis pavaizduoja dvi šeimas, kurios puikiai sugyveno, bet pradėjo pyktis dėl katės. Feljetonas vaizdus ir pašiepantis žmogaus silpnybes.

Vakaras užbaigtas baletu. Čia vėl Regina Smaliorytė su savo partneriu Alex Ilyn užvaldė sceną. Šį kartą šokis gygesnis. Reginos lengvučiai juokeliai, kelia žiūrovų nuotaiką. Plojimų audra lyg laukė dar kokio šokio, bet šokėjai tik prabėgo sceną į dingę.

Federacijos pirm. V. Laukaitis padėjo visiems šio vakaro rengėjams ir dalyviams už šį puikų vakarą. pv

Dail. V. Rato mirties metinės

Š. m. sausio mėn. 3 d. suėjo vieneri metai nuo dailininko Vaclovo Rato mirties. Našlė Regina Ratiene užpirko Mišias, kurias kun. P. Butkus atlaikė per treisais metais gruodžio 23 d.

Dailininko V. Rato mirties metinių liūdesį prablaivo tai, kad su jo žemiška mirtimi neužgeso jo dvasia, bet stipriai reiškiasi likusiuose kūriniuose nežūrint kur jie bebūtų: muziejuose ar privačių asmenų nuosavybėje.

Mums, Australijos lietuviams, dailininkas V. Ratas liko labai artimas, nes kartu su mumis visais kentėjo tuos pačius vargus, nedateklus ir moralinį skausmą svetimumo krašto padangėje.

Po Antrojo Pasaulinio karo, emigrantams gausiai atvykstant į Australiją iš įvairių pasaulio kraštų, visais atžvilgiais sustingęs šios milžiniškos salos gyvenimas tapo judrus ir visiems, ypač dailininkams atsivėrė daugybė galimybių. Atsirado milžiniška dailininkų paklausa komercinėje srityje. Dailininkas V. Ratas buvo išsidirbęs virtuozą techniką, o taip pat turėjo puikų spalvų derinimo pajutimą. Dirbdamas komercinėje srityje, jis galėjo praturtėti, tačiau jis puikiai suprato, kad tai galėtų pakenkti jo kūrybiniam pro-

cesui, už tai joje ir nedirbo. Liko ištikimas sau iki pat mirties atsidėdamas vien kūrybai.

Našlės Reginos asmenyje dailininkas turėjo visais atžvilgiais tinkamą gyvenimo draugą, kuri visur kur savo vyrui padėjo suprastama ir vertinama jo jėgas, telkiamas vien menui. Ilgos dailininko ligos metu nuširdžiai jį slaugė su giliu atsidavimu. Taip pat visi, kurie Vaclovą Ratą asmeniškai pažino, puikiai suprato, kad Regina Vaclovo asmenyje turėjo įdomų ir mylintį vyrą, kuris visais būdais bandė gerinti šeimos gyvenimą. Reginos Ratieneš skausmas Vaclovo netekus yra neapšakomas, bet ji stengiasi iš liūdesio išsiplėsti energingai kildama į gyvenimą.

Skoningai įrengtuose R. Ratieneš namuose vyrauja velionies dvasia ne vien jo gausiuose kūriniuose, puošiančiuose sienas, bet ir mažiausiose namų išpuošimo detalėse.

Mums visiems skaudu, kad dailininkui teko peranksti atsisakyti su šiuo pasauliu, nes jis būtų dar daug ką davęs, tačiau šiose prakliniose metinėse tenka ir pasidžiaugti, kad Vaclovo Rato vardas nenuslinko užmarštin, bet liko mūsų tautos kūrybiniam lobyne pasipuošęs gražiais kūrybiniais žiedais.

Agnė Lukšytė

MELBOURNO PARAPIJOS SEKMADIENIO MOKYKLOS DVIDEŠIMTMETIS

AKADEMIJA — MINĖJIMAS

Po meninės dalies buvo oficialus mokyklos sukakties minėjimas. Prezidiumą sudarė mokyklos steigėjas kun. Pr. Vaseris, buvę mokyklos vedėjai — A. Stasytis, V. Laukaitis, Val. Čižauskas ir dabartinis vedėjas Pov. Baltutis. Taip pat prezidiuman pakviesti kitų mokyklų atstovai — Sydney Parapijos mokyklos vedėjas B. Genys, Geelongo V. Kudirkos mokyklos vedėjas kun. Pr. Dauknys, Adelaidės buv. lietuvių mokyklos mokytoja M. Špokevičienė ir Kr. Valdybos atstovė švietimo reikalams E. Dainienė. Pagerbti mokyklos mūsišieji eilėraščiu "Ant kapų", F. Kiršos, kurį sakė V. Sadauskas. Mūsišųjų pavardes pristatė Kristinina Didelytė. Yra mirusios dvi mokinės — Jūratė Junokaitė ir Kristina Žalkauskaitė, o taip pat dvi mokytojos — Gražina Firinauskienė ir Zina Balbatienė.

Mokyklą sveikino ALB Melbourne Apylinkės Valdybos pirm. V. Straukas, Melb. Socialinės Globos Mot. Draugija — E. Seikienė, V. Kudirkos mokyklos vedėjas kun. Pr. Dauknys, Melb. Kat. Moterų Draugija — H. Statkuvienė, Sydney Parapijos Sekmadienio mokykla — B. Genys, Adelaidės Liet. Savaitgalio mokykla — M. Špokevičienė.

LITUANISTINIŲ KURSŲ MOKSLO METŲ UŽBAIGTUVĖS

Jau trejetą metų Melbourne veikia Lituanistiniai Kursai, kurie finansuojami Viktorijos Švietimo Departamento. Šiuos kursus baigę, gauna leaving užskaitas iš lietuvių kalbos.

Praeitais metais kursas lankė apie 30 mokinių. Kursams va dovauja P. Sungaila. Mokslo metus kursantai baigė gruodžio 2 d. Čia atvyko Švietimo Departamento atstovas Mr. Hammer, o taip pat Monash universiteto prof. Marvan. Kursų padėję nusakė jų vedėjas mok. P. Sungaila, o prof. Marvan pasakė lietuviškai gražią kalbą. (Ji buvo spausdinta T. A. Nr. 50 1973 m.) Mokinių vardu mokytojams dėkojo mokinė Rūta Statkutė. Tėvų Komitetas suruošė visiems pietus. Komitetui vadovauja J. Rubas.

nė, ALK Federacija — V. Laukaitis, ALB Krašto Valdyba — E. Dainienė. Kai kurie sveikintojai mokyklai įteikė čekį dovanų.

Raštu mokyklą sveikino Sydney Parap. Sekmadienio mokyklos globėjas kun. P. Butkus, tos pačios mokyklos Tėvų Komiteto pirm. Bučinskas ir šv. Kazimiero mokyklos mokytojai Adelaidėje.

Mokyklos vedėjas Pov. Baltutis trumpai nusakė šių metų mokyklos darbą ir pakvietė mokytojus įteikti mokiniams pažymėjimus. Pirmaisiais klaseje baigę gavo atskiras dovanas. Paskutiniams buvo įteikti pažymėjimai išleidžiamiesiems mokiniams, tai yra antro kurso studentams, kurie šioje mokykloje išbuvo 8 metus. Jų mokytoja šiais metais buvo Jonė Žitkevi-

čienė. Ji pristatė visiems išleidžiamuosius jaunuolius ir palinkėjo nepamiršti tėvų kalbos. Pažymėjimus jiems įteikė ir su jais atsisveikino mokyklos globėjas kun. Pr. Vaseris. Viso šių išleidžiamųjų buvo šie: Tomas Baltutis, Teresė Sidabraitė, Gailutė Žemaitytė. Vygis Žilinskas, Linas Baltutis, Saulius Stasiliūnas, Stasys Vaitkus, Viktoras Žvinakis.

Mokykloje dirbo šie mokytojai: Rasa Milvydaitė, Elytė Špokevičienė, Aldona Sadauskienė, Vytautas Čižauskas, Algis Liubinas, Adomas Stasytis, Valentinas Čižauskas ir Jonė Žitkevičienė. Mokyklos vedėjas Pov. Baltutis, tikybos dėstytojas ir mokyklos globėjas kun. Pr. Vaseris, dainų ir parengimų vadovas Stasys Čižauskas, tautinių šokių mok. H. Statkuvienė. Ji vėliau tautinius šokius perda-

vė E. ir M. Špokevičienėms.

Tėvų Komitetą sudarė: Valė Balnionienė — pirmininkė, L. Keblienė — išd., A. Šurna, V. Sidabra, L. Kemežienė.

VAISĖS MOKYTOJAMS

Paminėjimui 20 metų mokyklos darbo buvo sukviešti vaišėm visi mokytojai, kurie šioje Melb. Parap. mokykloje yra dirbę. Jų viso yra 55, o į vaišes vyko šeimomis, tai susidarė jau virš šimtinės. Dalyvavo dar svečiais kitų mokyklų atstovai, tai susidarė puikus šeimyninis balius, kurį Lietuvių Namų salė vos galėjo talpinti. Šią mokytojų šeimynėlę pasveikino mokyklos globėjas kun. Pr. Vaseris, o taip pat ir Kr. Valdybos atstovė E. Dainienė. Nuotaika visų tikrai buvo šeimyniška. Griežiant muzikai, mokytojai nuotalkingai ir pasilinksmino.

Melbourne Parapijos Sekmadienio mokyklos 20 metų sukakties minėjimo prezidiumas. Iš kairės: mokyklos vedėjas Povilas Baltutis, buv. mokyklos vedėjas Adomas Stasytis, V. Kudirkos mokyklos vedėjas Geelonge kun. Pranas Dauknys, Krašto Valdybos atstovė Elena Dainienė, mokyklos steigėjas ir globėjas kun. Pranas Vaseris, Adelaidės savaitgalio mokyklos atstovė M. Špokevičienė, Sydnėjaus Parapijos Sekmadienio mokyklos vedėjas Bronius Genys, buv. mokyklos vedėjas ir ALK Federacijos pirmininkas Viktoras Laukaitis, buv. mok. vedėjas Valentinas Čižauskas.

ISTORINĖ ARABŲ IR ŽYDŲ TAUTŲ APŽVALGA

V. Šalkūnas

Aviacijos veiksmingumu Izraelis parodė, kad 2½ milijono žydų prieš 40 mil. arabų yra pasiekę didelę pergalę ne tik prieš arabus, bet ir Sovietų Rusiją, kuri per paskutiniuosius 20 metų ištūmusi iš arabų kraštų anglus ir prancūzus, apginklavusi arabus moderniais ginklais, kurių didžioji dalis buvo sunaikinta arba sveikiai pateko į žydų rankas.

Izraelis išlyginęs šešis kar-

tus padidintos teritorijos sienas, strateginiai jaučiasi saugus, o gaudamas iš Sinajaus užgrobtą žibalo versmį 150.200 statinių alyvos per dieną, ekonominiai sustiprėjo. Padidintoje teritorijoje žydai pavergė virš vieno milijono arabų su viltimi laukiančių išlaisvinimo.

Suezo kanalui tapus "niekieno vandenimis", Egiptas iš kanalo navigacijos nustojo virš 100 milijonų dolerių metinių pajamų. Laivininkystės kelias iš Atlanto į Indijos vandenyną aplink Afriką pailgėjo 6.000 km ir pabrango 40 proc. Viduriniams Rytams atsidūrus tokioje situacijoje, taika neįgyvendinama tol, kol Izraelis neatitrauks kariuomenę iš okupuotų teritorijų ir arabai nepripažins Izraelio suvereniteto.

Tam atsiekti Sovietų Rusijos min. pirm. Kosygin Jungtinių Tautų sesijoje birželio 17 d. reikalavo pasmerkti Izraelio įvykdytą agresiją prieš arabų kraštus ir atitraukti Izraelio kariuomenę į senas sienas.

Birželio 23 ir 25 d. JAV prezidentas Johnson ir Kosygin Glassboro miestelyje prie Vašingtono sutarė pasiūlyti Jungtinėms Tautoms Vidurinių Rytų klausimu: 1. Atitraukti ginkluotas pajėgas iš priekarinės sienos; 2. Pripažinti valstybių suverenitetą; 3. Garantuoti politinį valstybių nepriklausomumą ir apsaugą; 4. Įkurdinti pa-

(Nukelta į 8 pusl.)

Melbourne Parapijos Sekmadienio mokyklos tautinių šokių grupė, kuriai dabar vadovauja E. ir M. Špokevičienės.

MOTERŲ

PASAULYJE

Redaguoja M. Slavėnienė, 25 Maranoa St., Auburn, NSW. 2144.

Visos kartos vadins mane palaiminta

(Iš kun. Petro Butkaus knygos "Tautų šventovėse")

Po vakarienės pensione, parašęs keletą sveikinimų iš Lurdo, skubėjau vėl į šventovę, į vakarinę procesiją, kuri vyksta čia kiekvieną vakarą. Visa bazilika bei tie dideliais pusratiais nuo aukštutinės šventovės abiem pusėm lyg tiltai žemyn nusileidžia jos sparnai jau iš tolo spindėjo prožektorių ir kontūrus pabrėžiančių elektros lempučių pynių šviesoje. Nuo vieno tos šventovės sparno ir aš stebėjau tą procesiją. Įspūdis nepaprastas! Kai gausūs maldininkai laikydami degančias žvakutes rankose, takais vingiuojančia procesija eina šioje didžiulėje aikštėje, atrodo, kad į šventovę plaukia plati ugnies upė. Ta šviesų upė tvinsta, užpildo visą erdmę prieš žemutinės bažnyčios fasadą ir lauke parengtą altorių. Procesijoje maldininkai kalbėjo rožančių, o po kiekvienos paslapties giedojo tą populiariąją Lurdo giesmę, kuri, nors giedama įvairiomis kalbomis, įvairių tautų maldininkų, darniai susilieja į vieną didingą Ave, Ave, Ave, Maria! Slėnį gaubė įstabi vasaros naktis. Apačioje mirgėjo žvakių jūra ir iškilmingai skambėjo Marijos gies

mė, kurios galingas aidas kilo virš toluomoje ant kalno stovinčių apšviestų senos pilies mūrų ir kalnų viršūnėse spinksinčių žiburių į žvaigždėmis nusėtas padangių erdves, kaip išraiška maldingų širdžių pinamo paslaptingo ryšio tarp žemės ir dangaus.

Lurde jau nevyrauja angliškai kalbantys maldininkai ar turistai, kaip daugelyje kitų pasaulio vietų. Čia daugiau sutinkami vakarinės Europos žmonės — italai, ispanai, vokiečiai ir, be abejo, prancūzai. Tomis kalbomis daugiausia daromi prašymai ir skelbiamos maldų intencijos baigiant procesiją ir laikinant su Šv. Sakramentu. Ne-

užmirštama čia pasimelsti ir už geležinės uždangos atskirtą, persekiojamą Tylos Bažnyčią.

Po visų maldų aikštė tuštėja, žvakės ima gesti, bet kuone visi procesijos dalyviai pasuka prie grotos ir, ilga eile, praeidami, bučiuoja uolą toje pusėje, kurioje apsireiškė Marija. Ta uola net šlapia nuo daugelio tūkstančių lūpų, o gal ir nuo ašarų. Čia prieš grotą suklaupę maldininkai nakties tyloje ir už baigia savo maldas ir savo širdžių prašymus. Tik tūkstančiai grotoje mirgančių, tirpstančių žvakių, rodos, jungiasi su tuo sukauptos dvasios troškimu išmelsti Lurdo Nekaltai Pradėtosios Mergelės užtarimu sveikatos sau ir savo mylimiems artimiesiems ir išprašyti pagalbos

DIDŽIAI GERBIAMĄ KUNIGĄ PETRĄ BUTKŲ, SYDNEY LIETUVIŲ KAPELIONĄ, AUSTRALIJOS LIETUVIŲ KUNIGŲ SEKRETORIATO VADOVĄ, "ATEITIES ŽINGSNIŲ" REDAKTORIŲ, KŪRYBINGĄ KULTŪRININKĄ IR UOLŲ VISUOMENININKĄ, JO 60 METŲ AMŽIAUS SUKAKTYJE NUOSIRDŽIAI SVEIKINA IR SVIESIOS ATEITIES LINK

M. P. REDAKTORĖ IR BENDRADARBĖS

visuose reikaluose, kurie maldininkų širdims yra taip svarbūs. Ir aš meldžiausi čia, prašydamas mūsų tautai laisvės ir paguodos.

Ypač pakili ir šventiška nuo taika Lurde buvo sekmadienį, birželio mėn. 13 d. Jį pradėjau mišiomis pačioje bazilikoje, atmindamas savo sergantį brolių Joną Lietuvoje. Paskui vėl nuėjau pasimelsti ir parymoti prie grotos. Arti prieiti negalėjau, nes arčiausiai altoriaus spietėsi liginiai vežimėliuose, bet man patiko pasidėti ir ant suolelio aikštėje. Buvo gražu, kai čia visėjo irėjo naujos procesijos, vedamos kunigų ir vienuolių ir giedodamos savo kalba ir gaida negirdėtas, pakilias giesmes. Jų klausydamas, vėl tarsi išgirdau aidą giesmių, kurias giedodavo šaunios žemaičių parapijų procesijos, nešdamos gražias vėliavas ir altorėlius, eidamos stebuklingosios mūsų šventovės Šiluvos koplyčion, keliaudamos ten, kur verkianti Marija buvo apsireiškusi ant laukų akmenų piemenėliams daugiau kaip prieš 350 metų — tur būt, iš viso pirmą kartą Europoje. Taip giedodavo ir Lietuvos maldininkai, eidami pagerbti Dievo Motinos, kuriai patiko Lietuvos pušynai ir šilai, dvelkiantys liūdna guoda lyg dūsavimu artojų. Klau sydamas čia skambančių giesmių, ilgesio aidais atsiliepiančių mano širdyje, tų melodijų įkvėptas ėmiau taip mintyse giedodamas melstis:

Ir lietuviui brangi Tu esi, o Marija.
Nuo Vilniaus lig Baltijos kranto žemaičiuos.
Tu šiluvoj, Pažaisly, Tveriuos, Kalvarioj
Mylima taip esi — Tau šventovių be skaičiaus...

SKAITYKITE "TĖVIŠKĖS AIDUS" IR KITAM UŽPRENUMERUOKIE — PALAIKYKITE LIETUVIŠKĄ SPAUDA

Moteriški charakteriai Erlėno knygoj

GIRIŲ SARGAI

Praeitų metų pabaigoje Melbourne išėjo nauja lietuviška knyga — Erlėno "Girių Sargai", apysakos. Rašytojas Erlėnas mums jau ir seniau žinomas iš Australijos periodinės spaudos. Ypač Tėviškės Aidų atkarpose ar Verpetuose mielai skaitydavome jo apysakas ar noveles. Vieną apysaką — Kaimo Muzikantai — yra išleidęs atskirai 1969 metais.

Mums įdomu šioje naujojoje knygoje atidžiau pažvelgti į apysakose veikiančias moteris, į ryškesnius jų charakterius.

Motina "Piršlybose"

Našlė Dainorienė, ūkininkė, po vyro mirties liko gyventi su vienu sūnumi — Mykolu — jaunu studentu. Gyvenimiškieji interesai — ūkio išlaikymas, sūnaus leidimas į mokslą — reikalauja, kad ji ištęktų už jai be-

siperšančio turtingo senio Tarvilo. Tarvilas yra piktiurna, sukta, apgaulus žmogus, dėlko Dainorienė jo pamilti negali. Motinai kyla sunki problema: ar tekėti už to nemylimo senio ir tuomi pasižvesti dėl sūnaus, kad šis galėtų tęsti mokslus, ar atsakyti vedybų, tuo paliekant sūnų ūkyje, nutraukiant jo mokslą. Patyrusi apie Tarvilo nešvarius kesus į sūnui priklausantį palikimą, motina pasuka tiesiu keliu: atsisako tekėti, o sūnus jaučiasi laimingas pasilikdamas ūkyje ir galėdamas kurti ateitį su pamilta kaimo mergaite Rožyte. Motinos teisingas, intuityvus apsisprendimas baigiasi trilype laime: motinos, sūnaus ir Rožytės.

Stefa "Sekretoriuje"

Stefa, po II pasaulinio karo dirbanti pašte, Lietuvoje. Ji jau

na ir energinga, prisitaikiusi prie okupanto sąlygų, nutolusi nuo bažnyčios, tačiau turinti savyje gilų teisybės jausmą. Kai partinis vykdomojo komiteto sekretorius Mika, prisidėjęs prie lietuvių trėmimų, tyko suimti Stefos seną draugą, jai besiperšanti, telefono techniką Povilą, Stefa apie tai patyrusi, drąsiai sušunka: "Aš elsiu jo ginti. Ne meilė man rūpi, bet teisybė". Stefa net ir komuniste tapusi dėl teisybės, dėl teisybės nebijanti jokių pavojų: "Aš nė vienam ne žiūrėsiu į dantis — komunistas ar buožė, bet jei neteisingas, galas tokiam". Mika, nors taip pat įsimylėjęs į Stefą ir norėjęs ją vesti, paveda žvalgybai ją sekėti. Stefa elgiasi taip, lyg kad ji savo meilę būtų padalinusi tarp dviejų vyriškių: Povilo ir Miko — tarpusavyje esančiais dideliais priešiniais. Nė vienas iš jų nežino, kurį mergina tikrai mylinti. Eismo nelaimėje žuvus Mikai, Stefa jį aprauda gaudžiomis ašaromis, kas sukelia Povilo įtarimą, kad Miką tikrai mylė-

jusi. Tačiau iškylus aikštėn visoms užkulisinėms intrigoms, vestoms komitete prieš Stefą, ji galutinai pasilieka prie Povilo, kovojančio su komunizmu. Ir pati Stefa galutinai apsisprendžia grįžti į tikėjimą. Ją guodžia jaunystėje išmoktos maldos, žavi gegužinių pamaldų mistika, ir abu su Povilu sutaria pradėti savo naują gyvenimą bažnytniu jų vestuvių palaiminimu.

Irena ir Aldona apsakyme "Benas"

Irena — Žemaitijos dvarininkaitė. Ji ilgesnį laiką artimai draugauja su vietiniu mokytoju Benium — Benediktu. Pla nuojama eiti prie vedybų. Mokytojas Benas, taikydamas prie Irenos aukštesnio luomo, skelbėsi, kad ir jo tėvai esą iš aukštesnių viršūnių, gyvenę Kaune, o iš tikro jo tėvai — tik vargingi miestelio "karabelininkai". Irena apie tai sužinojusi iš Beno draugo, kito mokytojo, Kazio, nuo Beno visiškai nusigrežia, o susidraugauja ir apsi-veda su tuo pačiu Kaziu, nors ir

TRISDEŠIMT METŲ

Tik ką praėjus didžiosioms šventėms — Kalėdoms ir Naujųjų Metų sutikimui — rodo netiktą pradėti kalbėti apie skriaudą, apie skausmą. Reiktų džiaugtis Kalėdų žvaigždės paskleista pasaulyje šviesa, reiktų gyventi "taikos ir ramybės" nuotakomis. Šventas Tėvas Paulius VI suteikdamas kalėdinį palaiminimą 600-tams milijonų Romos katalikų, pareiškė, kad "mūsų dvasinė kultūra ir socialinė patirtis žmogų esant Dievo žmogumi. Bet kadangi žmogus yra linkęs į paklydimus ir nuodėmes, Kristus gimė parodyti jam, žmogui, kelią į Tiesą ir Meilę".

Kalbant bendrai apie žmonių, o ne vien tik apie krikščionis, kurie vis dėlto stengiasi eiti Kristaus nurodytu keliu, ar jai svarbu Meilė ir Tiesa? Deja, liūdna apie tai kalbėti...

Mums, lietuviams, o ir kitoms vergiją nešančioms tautoms, naujuosius metus pradedant, atsinaujina skausmingosios laisvės netekimo žaizdos. Šie, 1974 metai mums įsakmiai primena, kad jau 30 metų, kai komunistinė Rusija pakartotinai (1944 m.) uždėjo Lietuvai savo geležinius vergijos pančius, o mes jau 30 metų stumdome po svetimus kraštus, ir čia mirštame ilgesy savosios gimtosios žemės.

Šią mūsų likimo tragediją, šias negyjančias nūdienės žaizdas jautriai palietė Sydney lietuvių kapelionas kun. P. Butkus, savajame lietuviškame kalėdiname pasveikinime per Sydney radiją (2KY) Kūčių vakarą. Jo sveikinimo leitmotyvas kaip tik ir buvo ši tragiškoji 30 metų sukakstis. Mums nereikia praeiti pro šią sukakstį tyliai, susigūžus. Reikia apie ją kalbėti viešai, garsiai ir sugestysiai. Šios sukakties minėjimas turi būti įjungtas į tąją visų tragiškų įvykių

šis yra ne aukštesnės kilmės už Beną.

Kodėl taip įvyko, kuo pagrįstas toks Irenos pasielgimas? Į tai atsako pati Irena: "Kai šiek tiek paliečiau gyvenimą, pamaniau, kad žmonės skirtingi. Paklausiau savęs, o su kuriuo man teks gyventi. Šiurpas mane supurtė. Kaip sunku surasti gerą žmogų. Aš ieškau gero žmogaus. Aš ieškau tokio, kuris mane galėtų suprasti ir aš jį... Išivaizduok sau, sužieduotųjų metu nepatiriau iš jo (kalbama apie Beną, — M. Sl.) jokio nuoširdesnio ir atviresnio žodžio. Aš bijau tokių žmonių!... Kazy, tu būk ir ubago vaikas, bet mačiau tavo atvirumą, tavo nuoširdumą, paprastumą, ir man to gana. Aš tavimi pasitikiu".

Ir antroji mergaitė — Aldo — na — taip pat nukentėjo nuo Beno atšiauraus, sukurto būdo, nuo jo nenuoširdumo; buvo apvilta Beno teiktais pažadais. Komunistams rusams užplūdus Lietuvą, Beno niekšingumas dar labiau pasireiškė: keršindamas buvusiai savo mylimai mergaitėi

minėjimų grandinę, kaip birželinio genocido apvaikščiėjimus. Kalantos šventos aukos pagerbimus, Kudirkos, Brazinskių didvyriškumą.

Su giliu dėkingumu čia reikia prisiminti ir pono D. Darby, Pagrobtųjų Tautų Tarybos NSW pirmininko (Douglas Darby, MLA President, Captive Nations Council of NSW) parodytą mūsų supratimą laiške Sydney Morning Herald redaktoriui (1973. 12. 19). Laiške rašoma: "Išsamus ukrainiečių persekiojimų atpasakojimas, kaip jis patiekta gruodžio 12 d. skelbime, turi paskatinti daugelį komunistų rėmėjų nuodugnai apsvaryti, ar jie iš tikro negina tironijos".

Australija, kaip tauta, yra priėmusi imperialistinės Sovietų Sąjungos egzistenciją. Yra plačiai pasklidusi nuomonė, kad komunizmas yra pasiekęs nuostabaus pasisekimo ekonomiškai, sociališkai ir demokratiškai. To yra mokomi ir mūsų vaikai mokyklose.

Yra faktas, kad Maskva, išbujojusi į didybę, nustelbiančią senąją Romą, mintą išnaudodama daugiau 20 užgrobtų tautų, kurių gyventojų yra daug daugiau nei jos dominuojančių rusų gyventojų.

Estai, latviai, lietuviai, kurių nepriklausomybė buvo tiesioginė išdava idealizmo, už kurį buvo kovojama I-o pasaulinio karo metu, dabar dejuoja po labai sunkiu Maskvos jungu. Ukraina, civilizuota šimtmečiais anksčiau, nei ją užkariavo barbariška Maskva, šiame šimtmečiuje tetrėjo tik trumpą laisvės prošvaistę.

Skerdynės Trockiui valdant, Stalino apskaičiuotas badu maršimas, teroristinis valdymas po II Pasaulinio karo ir nuo to laiko nenutrūkstamas genocido vykdymas, sudarė padėtį,

Irenai ir jos vyrui Kaziui, įduoda juos ištremimui į Sibirą.

Tai ryškesni moterų charakteriai Erlėno sukurti jo knygų "Girių Sargai". Tai charakteringos lietuviškos gerabūdės, idealistinių nusiteikimų, dorovingos, tačiau apdairios ir gudrios, pramatančios klastą ir neteisę, intuityvios. Su jomis verta kiekvienam susipažinti knygoje ir asmeniškai, gal ir kitaip, vertinti.

M. M. Slavėnienė

TOBULI CARL ZEISS AKINIAI

37

SWANSTON ST.
NICHOLAS BLDG.
1st FLOOR

TEL. 43 2186
MELBOURNE 3000

VOKIEČIŲ DIPLOM. OPTIKAS

kad niekur kitur pasaulyje arti 50 milijonų vienos tautos žmonių būtų pajungtas tokiam baisiam išnaudojimui ir prispaudai.

Jei visa ši istorija būtų tinkamai nušviesta mūsų vaikams ir suprasta mūsų įtakingų intelektualų, Australija liautųsi palaikyti draugiškumą su Sovietų Sąjunga ir boikotuotų jos laivus, uždraudama įplaukti jiems į mūsų uostus. Toji istorija turėtų prabilti ir į mūsų ministerių pirmininką, kad jis liautųsi gynęs komunistų liniją Pietų Afrikos ir Rodezijos atžvilgiu, o proklamuočiau, kad pirmas dalykas, kuris turi būti atliktas aiškinant Jungtinių Tautų Organizacijos principus — išlaisvinti tautas, esančias komunizmo imperializme". (J. Slavėno vertimas).

Ir mes, moterys, turime visu savo širdies jautrumu prisidėti prie akcijos už laisvę taip mūsų Tėvynės, taip ir kitų komunistų pavergtų tautų. Kurims yra sunku kitokiais būdais įsijungti į tąją laisvės kovą, nuolat priminkime pavergtąją Lietuvą savo namuose, savo vaikams. Nepagalėkime parodyti daugiau energijos savo vaikučius mokant lietuviškos kalbos ir lietuviško rašto. Neturi būti čia nė mažiausio apsilėdimo. Nuolatinis prisiminimas 30 metų vergiją kenčiančios mūsų Tėvynės tebus nuolatinis skatiniojo ir kovos dvasios stiprintojas.

M. Sl.

Gerasimas Markoras

NEKALTI BŪKŠTAVIMAI

Vaikas: Aš noriu mamos.

Tėvas: Ji išskrido gyventi tarp žvaigždžių.

Vaikas: Kaip sergantį moterį galėjo pajėgti prasipiešti pro tokią erdvę?

Tėvas: Sielos turi sparnus.

Vaikas: Tai kodėl mūsų sielos taip pat neišskeičia sparnų, kad ji nelakstytų viena paskui žvaigždes?

Tėvas: Ji nėra viena: angelai plasnėja sparnais aplink ją.

Vaikas: Bet jeigu ji vadinama mane angelu, tai ji turėtų norėti, kad būčiau arti jos.

Tėvas: O! Be Dievo pakvietimo niekas nekeliauja į dangų. Dabar miegok, ilsėkis.

Vaikas: O kas man padiduos?

Tėvas: Aš, sūneli.

Vaikas: Tu verki.

Tėvas: Ne. Glauskis prie manęs! Tegu tavo miegas būna saldus kaip cukrus, o tavo sapnas kaip medus.

Vaikas: Mane ima miegas. Niekad nepasitrauk nuo mano šono. Duok ranką. Aš bijau, kad tu irgi neišskristum.

(Išversta Juozo Tininio)

Printed by Polpress Pty. Ltd.,
23 Clifton St., Richmond, Vic.
Published by Mr. V. Laukaitis
as a President of the Lithuanian
Catholic Federal Committee 69
Devon St., Cheltenham Vic. 3192.

KATALIKIŠKAME

GYVENIME

— Paryžius: Po antrojo pasaulinio karo Prancūzijoje pasitebimas vis didėjantis susidomėjimas uždaru, kontempliatyviu vienuoliniu gyvenimu. Dabartinį metų Prancūzijoje kontempliatyviuose maldos ir atgailos uždaruose vienuolynuose gyvena apie 2.000 vyrų ir 9.000 moterų vienuolių, kurių didesnę dalį sudaro jaunoji karta.

— Torontas: Kanados katalikai pradėjo platų sąjūdį, pavadintą "Sąjūdis gyvybei apsaugoti". Šis sąjūdis siekia surinkti milijoną parašų, prašant parlamentą pakeisti įstatymą, leidžiantį lengvai panaikinti negimusį kūdikį gyvybę. Toronto arkivyskupas Pocock paskelbė specialų ganytojinį laišką, kviesdamas tikinčiuosius daryti viską, kad krašto įstatymai pilnai apsaugotų negimusį kūdikį teises.

— Varšuva: Lenkijos katalikų Bažnyčios statistikos biuras praneša, kad pernai Lenkijoje buvo pašventinti 557 nauji kunigai. Jų tarpe 197 priklausio įvairiom vienuolijom. Taip pat praneša, kad 1973 metais Lenkijos kunigų seminarijose studijavo 4.174 seminaristai.

— Nairobi: Katalikų Bažnyčia Kenijos krašte Afrikoje pas kutinių šešerių metų laikotarpį žymiai paaugo tikinčiųjų skaičiumi. Iš dvylikos milijonų krašto gyventojų katalikų Bažnyčiai priklauso du milijonai, tai yra 700.000 daugiau negu prieš šešeris metus.

— Viena: Austrijos katalikų Bažnyčios Primas, Vienos arkivyskupas kardinolas Koenig, Jungtinių Tautų žmogaus teisių Deklaracijos paskelbimo 25-jų metų proga spaudai pateikė tame pareiškime nurodė, kad pagrindinių žmogaus teisių esminiai priklauso religijos ir sąžinės laisvė.

— Madridas: Ispanijos vyskupų konferencija kviečia visus Ispanijos tikinčiuosius Šventųjų Metų susitaikinimo dvasioje stiprinti taiką ir brolišką sugyvenimą krašto viduje. Ispanijos vyskupų speciali komisija šiomis dienomis susirinkusi Madride svarstė teologines ir socialines, istorines ir psichologines priežastis, kurios dabartiniu metu yra suskaldžiusios ispanų tautą. Ispanijos vyskupai griežtai pasmerkė teroristų įvykdytą atentatą, kuriame žuvo ispanų ministras pirmininkas Carrero Blanco ir iš naujo kviečia visus į susitaikinimą ir vienybę.

— Vašingtonas: Šiais metais sukanka lygiai septyni šimtai metų nuo dviejų žymiausių katalikų Bažnyčios teologų bei filosofų švento Tomo Akviniečio ir šventojo Belarmino mirties. Si sukaktis bus iškilmingai paminėta kovo 1-3 dienomis Amerikos katalikų filosofų draugijos suvažiavime Vašingtone.

Kleras

JAUNIMO TALENTŲ VAKARAS

ADELAIDĖJE

ALK Federacijos Suvažiavimo metu, 1973 metų gruodžio 30 d. 8 val. vakaro Adelaidės Liet. Kat. Centro salėje buvo su ruoštas Jaunimo Talentų vakaras.

Programoje buvo pakartota jau kartą mokslo metų užbaigimo metu statyta vaikų operetė „Meškiukas Rudnosiukas“. Žodžiai Vytės Nemunėlio, muzika G. Gudauskienės. Režisuota ši vaikų operetė mok. E. Varnienės, jai padedant S. Pusdešrienei. Dainų paruošimas Č. Paliulienės. Apšvietimas V. Opulskio. Dekoracijos Prano Pusdešrio.

Prasiskleidžia scenos uždan ga. Puikios Pr. Pusdešrio pieštos dekoracijos duoda tikrą miško vaizdą. Tame miške meškinų šeimos trobelė. Vyriausi veikėjai: Meškinai — broliai Kubiliai. Aidas Kubilius — meškinas — jo žmona Saulius Kubilius, o svarbiausias veikėjas — jų sūnus — Meškiukas Rudnosiukas, — Sietynas Kubilius.

Meškinų trobelėje gera ir ramu. Kalbasi meškinai gražia, taisyklinga lietuvių kalba, iš reto lėtai, kaip ir pridera meškinams. Puiki vaidyba. Judesiai lėti, apgalvoti, tikrai meškiški.

Meškinas išeina bičių kopinėti, bet tampa bičių sugeltas, iškrinta iš medžio ir susilaužo koją. „Daktaras“ kiškelis jį suranda parveda namo, gydo. O Meškiukas Rudnosiukas, nors motinos buvo pasakyta niekur neiti iš trobelės, nepaklausęs išeina į mišką ir paklysta. O kaip jis paklydęs graudžiai verkia! Tikro artisto talentas! Rudnosiuką parveda namo kiškelis. Jis prižada būti geras vaikas. Eina į mokyklą ir gerai mokosi kartu su kitais žvėreliais.

Pianinu visą operetės muziką išpildo ALK Federacijos įgaliotinė jaunimo reikalams Rasa Kubiliūtė. Ji ne tik sugeba diriguoti Lituanian chorui, bet, kaip teko nugirsti, per paskutinius muzikos egzaminus yra gavusi keletą pagyrimų (Credits) už gerą muzikos egzaminų išlaikymą.

Bet grįžkime į šią poeto Bernardo Brazdžionio dar jaunystės laikais parašytą miško pasaką. O kiek čia žvėrių ir žvėrelių, o kiek čia paukščių ir paukštelių!

Miškas tik siaudžia, tik gaudžia, o jo gyventojai — operetės artistai vaikai — šoka, žaidžia ir dainuoja. Čia ir kiškeliai ir voverės ir stirnos ir drugeliai ir bitės ir varnos ir pelėda pasirodo atskiromis grupėmis scenoje atlikdami savo roles. Miškas tik griaudžia, tik dunksi nuo krašto iki krašto.

O koks galingas tu esi Poete! Tu moki iš kasdienybės išvesti žmogų į pasakų ir meno dausas, kurių žmogus visą amžių ilgisi jau ir nebe vaikas būdamas. Tei singai ir „senius“ vaikais vadinama. Mes visą amžių esame vaikai!

Po pertraukos vyksta antroji programos dalis. Paruošta R. sos Kubiliūtės ir mok. E. Varnienės. Pranešėjas Aidas Kubilius. Nusimetęs visas Meškino kaukes ir kailius, darniai jungdamas atskirus programos numerius, taisyklinga ir gražia lietuvių kalba supažindina klausytojus su vykstančia programa.

Pirmuoju numeriu į sceną išeina baleto studentė Asta Vaičaitytė, paruošta plačiai žinomos balerinos Reginos Plokštytės — Vaičaitienės. Ji puikiai atlieka solo šokį gracingais judesiais.

Arūnas ir Virginija Bruožiai dainuoja Talentų vakaro Adelaidėje.

JAUNOJI KARTA LIETUVIŲ KATALIKIŠKAME DARBE

Dr. Antano Stepano paskaitos, skaitytos ALK Federacijos Suvažiavime ištrauka

Šie sąjūdžiai patrauklūs jaunimui, nes jie duoda naują formą senai institucijai. Jų trūkumai, šalia lengvo paviršutiniškumo, randasi gan rimtuose iškrypimuose, pvz. „Jesus move ment“ skatina narius atsisakyti tėvų, darbo, mokslo ir bet kokio autoriteto, siekti visišką laisvės. Tų sąjūdžių gera pusė yra tai, kad juose, ar per juos, jaunimas randa religinę linkmę, nors ir kaip tai būtų paviršutiniška ir laikina.

Šalia gyvenimo tempo, žmogaus atsikimas nukreipia žmogų nuo Dievo. Žmogus pasidaro išdidus prieš Dievą. Žmogus pradedą galvoti, kad jis pats ir jo atsiekimai atstoja Dievą. Žmogaus gyvenimą motyvuojanti idėja pasidaro gamtinė, atmesdama antgamtinę tiesą. Kai žmogus pasiekia mėnulį ir žvaigždes, kai pratęsia savo gyvenimą, kai padaryta neįtikėtina pažanga elektronikos technologijoje, Dievo, atrodo, nebereikia, ir „Dievas mirė“ pasidaro patrauklus šūkis.

Šitokiam materializmo idėjos pagautam pasauly tikyba ir Dievas pasidaro visai ne fasonas, ne madinga sąvoka ir kas jos prisilaiko, būna pašaipos objektu. Tikėjimas pasidaro stigma, kurią jaunimas nenori nešioti.

Masinės komunikacijos ištobulinimas tiesiog bauginančiu greitumu pakeičia minios pasaulėžiūrą. Jau nuo 30 metų žmogus (matuojant darbo pajėgumą) pradeda senti. Televizijoje, spaudoje parodomas žmogaus brutalus žiaurumas, greitkeluose vykstančios mašinų ne-

laimės, vaizdžiai atraportuojamos karo žudynės, nužudymų statistika. Vėl negali pasitikėti darbo pastovumui, reikia vis būti prannašesniu už sekantį, kad palaikytum savo poziciją ir net kruopščiai dirbant yra lengva netekti darbo nepalankioj krašto ekonominėje padėty. Dar populiariau skelbti gyvenimo patogumus kaip gyvenimo būtinumą ir tai priveda prie besaikio lengvabūdiškumo.

Gal būt pavojingiausias šių laikų reiškinys, tai REVOLIUCIJA AUKLĖJIME, kuri paveikia net ir geriausias šeimas bei mokyklas. Pagrindė yra stoka auklėjimo ir nors jaunimas išmoksta kaip naudoti protą, jis neparuoštas gyvenimui stipriais pagrindais. Iš mokyklų išeina tušti intelektualai.

Jau pačiuose namuose, Benjamino Spock pasėkoj, pagrindiniu auklėjimo principu tampa nuolaidumas, kad tik nekiltų konfliktų. Viešpatauja visiška laisvė. Mokyklose mokomi neutralūs faktai apie neutralius dalykus be jokių teigiamų auklėjimo minčių, kaip gilaus tikėjimo, moralinio charakterio pagrindų, vertybių sampratos, asmenybės ugdymo. Šitai užaugęs jaunimas praranda savo identitetą ir aklai seka kitus, nes nepajėgdamas pats vertinti, mato tik kas šviesiausia, girdi kas garsiausia. Ne visada tas būna geriausia! O geras auklėjimas, teisingai pabrėžia Justinas Pikūnas: „Yra lygus paversti granito gabalą meno kūrinium“. Matome, kaip toli atitolom nuo to idealo.

Visiškos laisvės įtakoje jau-

Dr. Antanas Stepanas

nas žmogus pradeda daug ką nuvertinti, daug kas nusibosta, nes viskas leidžiama. Galvojimas šių dienų daug palaidesnis. Pa reigos lieka neatliktos dėl kylančios neatsakingumo bangos ir niekas nieko į tai nesako, o neatlikta pareiga, nors ji ir mažiau sia, žlugdo žmogaus charakterį. Mažėja pasiaukojimo jausmas bet kokiam idealui, o idėjos miršta kaip tik dėl to, kada niekas dėl jų nebemiršta, kai nėra žmonių, kurie dėl tos idėjos aukotųsi (Pikūnas).

Jaunimas, brėsdamas šiame maištavime, labiausiai nukentčia. Jau būdamas susimaišęs ir taip, pasidaro ciniškas, matydamas gyvenimo ribotumą, neteisengumą, paviršutiniškumą ir dėl auklėjimo stokos neturi pagrindų visa tai persvarstyti ir išsidirbti vertybių skalę. Vieton to, savo ciniškumo vedamas, apsisprendžia, kad gyvenimas beviltiškas, kad neapsimoka tikėti į Antgamtinę Būtybę, nes tai nieko jam neduos, kad iš viso gyvenimo ir mirties klausimo nereikia spręsti. Egzistencialistai, jis gyvena dieną iš dienos, ir savo gyvenimo rūpesčius slopina alkoholiu, gal narkotikais, požemine muzika ir seksu. Tuo būdu jaunimas nuvertina pats save ir užmigdo savo dvasią. Katalikybė ir katalikiškas darbas jame miršta.

(Bus daugiau)

siais užburdama publiką. Toliau programoje mažytė it pipiras gal kokių 3 metų, Lina Jablonskytė deklamuoja eilėraštį „Į Betliejų“. Regina Pranskūnaitė paskambina O. Merklio kūrinių pianinu. Rita Rupinskaitė labai meniškai įsijausdama, su mimika ir gestais taisyklinga lietuvių kalba, deklamuoja labai ilgą ir gražų eilėraštį — pasaką „Katinėlis ir Gaide-lis“.

Penktuoju numeriu išeina į sceną Melbourne svečiai — Arūnas ir Virginija — Bruožiai, padainuodami tris dainas: Pilki keleliai, Aukštinė saulė ir Tėvynė Lietuva (muzika A. Bražinsko). Stebėtinai tų vaikų — solistų balso skaidrumas, stebėtina klau sa, susidainavimas. Niekur man neteko girdėti, kad jų amžiaus vaikai taip tobulai dainuotų. Net gi Vienos berniukų pagarsėjęs choras, nei šiaip mokykloje dainuojantieji vaikai jiems nepri-lygsta. Tai tiesiog genijai — „Wunderkindai“. BRAVO ARŪNAS! BRAVO VIRGINIJA! Pa garba tėveliams juos taip dainuoti išmokiusiems.

Po sidabriniais varpeliais nuskambėjusio Arūno ir Virginijos dueto, scenoje vėl pasirodo „seni“ jaunimo vakarų veteranai Saulius ir Sietynas — broliai Kubiliai. Jie mintinai išmoka poeto Prano Pusdešrio ištisą tragiškų eilėraščių pykę — Laisvės Lietuvai, gyvai atskleidžia Laisvės siekusių Lietuvos sūnų tragediją. Vaizdingai ir šurpiausiai stoji prieš akis liepsnose mirštą už laisvę Romas Kalanta. Šoksta nuo laivo, Simas Kudirkas, lėktuvu bandą pasiekti laisvę Bražinskai. Jų nepasisekę šuoliai į laisvę, primena mums mūsų Tautos skaudų likimą ir nevienam klausytojui išspaudžia ašaras.

Toliau programoje, Loreta Alseikaitė pianinu paskambina W. A. Mozarto Sonatą ir H. Chopin Nokturną. Programos užbaigai gabi baleto studentė Ramūnė Varnaitė išpūdingai prie vargo mokyklos ratelio pašoka baleto šokį „Audėjėlė“.

ALK Federacijos pirmininkui V. Laukaičiui padėkojus programos dalyviams ir jos rengėjams, sugiedamas Tautos himnas. Tuo ir baigiamas šis išpūdingas ir gražus Jaunimo Talentų vakaras.

L. Pakalnis

Virginija Marija Inkrataitė, D.S.C.M.

1973 m. gruodžio 10 d. Sydnejaus Chevron Hotel reprezentacinėje salėje įvyko iškilmingas diplomų įteikimas 66-iesiems studentams, baigusiems NSW Valst. Muzikos Konservatoriją. Virginija Marija Inkrataitė buvo vienintelė gavusi du diplomus: vieną pianistės — solistės, antrą — mokytojos (Performer and Teacher Diplomas). Be to, ji paskelbta 1973 m. pasižymėjusia studente (student of the year) ir jai buvusi įteikta "Frank Hutchens — Lindley Evans" piniginė premija. Virginijos pavarde bus įrašyta konservatorijos specialioje pasižymėjusiems studentams lentoje.

Virginija gimė 1954 m. gegužės 19 d., Sydnejuje. Tėvai — Vytautas Inkratas, kybartiškis, baigęs NSW u-tė ekonominius mokslus B.C. laipsniu, motina — Gražina Rušaitė — Inkratienė, gim. Ukmėrgė, mokėsi Kauno "Aušros" gimnazijoje ir Kauno Muz. Konservatorijoje, vėliau Kaselio Muz. Konservatorijoje Vokietijoje, pagaliau Sydnejaus Muz. Konservatorijoje ir buvusi gabi pianistė. Virginija paveldėjusi iš mamytės ne tik muzikinį talentą, bet ir gijosi jos asmenybei nuolatinį muzikinį vadovą ir gerą moralinę atramą sunkesniais atvejais.

Pradžios mokslo Virginija išėjo St. Felix katalikų mokykloje Bankstowne, o savaitgaliais lankė lietuvių mokyklą, kur la bė gerai mokėsi. Tuo pat metu priklausė "Aušros" tautiniui ir buvo uolė skautė; taip pat dalyvavo M. Osinaitės tautinių šokių grupėje.

St. Felix muzikos mokytoja seselė Bennet, pastebėjusi Virginijos polinkį į muziką, pradėjo ją privačiai mokyti skambinti fortepijonu, gi namuose jos muzikos mokytoja buvo mamytė Vos sulaukusi 11 metų, Virginija išlaikė konkursinius egzaminus ir buvo priimta į NSW Valst. Muz. Konservatoriją. Be bendrų dalykų čia ji mokėsi skambinti pianinu pas Miss. N. Salas ir Ig. Hmelnitzki, o smuiku pas pasižymėjusį Australijos smuikininką R. Pikler. 1971 m. išlaikė labai gerus pažymius egzaminus, baigė gimnaziją ir drauge išėjo dviejų metų konservatorijos diplomų kursą smuiko ir piano klasėse. Tada baigus gimnaziją, jai liko konservatorijai baigti tik dveji metai, kuriuos sėkmingai išėjusi, gavo du diplomus.

Virginija muzikinę karjerą pradėjo dar gimnazijos suole. Ketetą metų dalyvavo NSW mokyklų mokinių piano varžybose ir laimėjo aukso medali. Dar gimnazijoje, 1967 m. jai buvo paskirta Henriette Lamotte stipendija, 1969 m. Commonwealth Technical Scholarship, o 1971 m. — Special A.M.E.B. Scholarship; už muzikinius sugebėjimus ir rodomą pažangą, jai suteikta Australian Musician Guild free membership.

Dar besimokinant, Virginija sugebėjo priartėti prie profesionalinės muzikos praktiško darbo. T. Aiduose ne kartą skaitė aprašymus apie populiarų jaunųjų muzikinį VIDIAM TRIO, kurio pianiste buvo Virginija. Šis trio aplankė su koncertais beveik visą Australiją. Be to, jai teko daug kartų dalyvauti Konservatorijos ir Sydnejaus muzikų d-jos Musica Viva ruošiamuose koncertuose ir skambinti per specialias radijo valandėles. Tad jaunoji "Virginija", vos baigusi konservatoriją,

Virginija Marija Inkrataitė D.S.C.M. Baigusi NSW Muzikos Konservatoriją ir gavusi du diplomus

gali didžiuotis atlikusi gražų muzikinį stažą. Štai ir dabar — 1974. 1. 7 d. ji išvyko į ilgą gastrolinę kelionę su Konservatorijos kameriniu orkestru, kuriame dalyvauja kaip pianistė ir kaip smuikininkė ir aplankys Indoneziją, Malaiziją, Tailandą ir Filipinus.

Reikia pridurti, kad ne vieną kartą girdėjome Virginiją skambinant pianinu per "T. Aidams" paremti ruoštus balius ir kituose lietuviškuose pobūviuose ir malonu pabrėžti, kad ji jau čia didelį prisiršimą prie tėvų kalbos ir krašto.

L. Karvelis

● 65 metų sukaktį savo šeimos ir pažįstamų ratelyje Cabramattoje atšventė sausio 12 d. sydnėjieškis Petras Sapronas.

Dar būdamas Bathurst stovykloje buvo įsijungęs į katalikų d-jos veiklą. Kun. P. Butkus sveikindamas sukaiktis proga ir prisimindamas P. Saprono įnašą katalikiškoje veikloje, įteikė jam ALK Federacijos ženklelį.

Ilgiausių metų P. Sapronui!

● Algis Milašas sausio 13 d. Sydnejaus Lietuvių Klubą pa talpoje atšventė savo 50 metų sukaktį. Dalyvaujant netoli pusė šimto svečių buvo sugiedota Ilgiausių Metų ir palinkėta sėkmės bei sveikatos. Jautrų sveikinimo žodį tarė kun. P. Butkus, kuris Milašų šeimą pažįsta dar iš Lietuvos laikų.

Vaišes pravedė A. Milašo žentas iš Adelaidės dr. A. Stepanas.

Ilgiausių metų Algiui!

● Rodos dar taip neseniai jauniausia V. B. Kondrackų dukrelė Reginutė dainavo ir šoko jaunųjų moksleivių ateitininkų būrelyje, o štai jau suėjo 21 metelis. Sausio 12 d. visas Kondrackų namas užėmė tarsi bičių spiečius. Visada nuširdus ir vaisingi Reginutės tėveliai, susikvietę savo plačią giminę, su daug jaunimo atžymėjo šią Reginutės šventę su dainomis, šokiais ir puikiomis vaišėmis.

Kun. P. Butkus, pakrištijęs Reginutę, vėliau jos mokytojas ir Dvasios vadas, įteikė simbolinį 21 metų raktą. Kun. P. Butkus visada randa tinkamą ir prasmingą žodį panašiomis progomis. Baigia savo linkėjimus su žodžiais: "Kad jaunystės takai, tauria laime žydėtų, o svarbiuosius žingsnius ir žygius, Aukščiausio palaima lydėtų".

PADĖKA

Mūsų brangiai žmonai ir mamytei EUGENIJAI LEVIC-KIENEL mirus mus užjautusius ir mums padėjusiems skausmo valandoje nuoširdžiai dėkojame.

Ypatingas ačiū kun. A. Kazlauskui ir klebonui kun. A. Spurgiui už paskutinių apeigų atlikimą, užuojautą ir dvasinę paramą.

Taip pat dėkojame visiems dalyvavusiems rožančiuje, mišiose ir laidotuose, už atsisveikinimo žodžius kapinėse, už paaukotas Mišias, už gėles ir aukas vietoj vainikų kilniems tikslams A. A. Eugenijos atminčiai.

Nuoširdžiai prisimenamo organizacijos: ALB Adelaidės Apylinkės Valdybą, Adelaidės Lietuvių Sąjungos Valdybą, ALB Moterų Sekcijos Valdybą, Buvusių "Aušros" Bern. ir Merg. gimnazijos mokinius Adelaidėje, Canberros Lietuvių Klubą Valdybą, LSTK! Neo-Lithuaniją, LVS "Ramovės" Valdybą ir pavienius asmenis pareiškusius mums užuojautą raštu, žodžiu ar spaudoje.

Jūsų visų užuojauta ir nuoširdi pagunda suteikia mums stiprybės toliau eiti gyvenimo keliu.

A. Levickis
Dalia, Vytautas ir jų šeimos

SYDNEJUJE

Kun. P. Butkaus 60 m. sukaktis

A. Liet. Katalikų Kultūros D-gija ruošia Sydnejaus lietuvių kapelionui kun. P. Butkui 60 metų jubiliejus minėjimą. Minėjimas įvyks vasario 3 d., sekmadienį, tuoj po lietuviškų pamaldų Niagara Recept. Lounge, 12 Restwell St., Bankstown. Norintieji dalyvauti užsirašo pas A. Vinevičių parapijos kioską arba pas E. Badauskienę 13 South St., Strathfield, NSW. Tel. 76 6192.

"Aušros" Tunto pranešimas

Sąryšyje su lietuvių oru pas kutinėmis stovyklos dienomis Ingleburne "Aušros" tunto stovyklos oficialus užbaigimas ir tunto sueiga bus š. m. vasario 10 d. Lidcombeje.

Pamaldos už a. a. ps. Ričardą Jeselskį bus 11,30 val., po pamaldų parapijos salėje įvyks sueiga. Tėvai ir svečiai kviečiami atsilankyti.

Vasario 16 d. — Nepriklausomybės šventės pamaldos bus vasario 17 d. Visi tunto skautai ir skautės dalyvauja pilnoje uni formoje.

Tuntininkas

● J. E. Vysk. E. Kelly kreipėsi į kun. P. Butkų, prašydamas, kuo daugiau žinių apie sąžinės pripaspaudą okupuotoje Lietuvoje. Adelaidės vysk. F. P. Kennedy taip pat tuo pačiu klausimu domėjosi. Šiuo laiku vyksta Australijos vyskupų konferencija, kur pastarieji vyskupai iškels Lietuvos kančias, po komunistų letena, šioje konferencijoje.

ISPŪDINGOS ĮKURTUVĖS

Kalėdų antrą dieną virš tris dešimt svečių susirinko erdviuose, tik ką nusipirktuose Danutės — Edvardo Bartkevičių ir Valerijos — Vinco Juzėnų namuose Strathfield'o priemiestyje. Susirinkę svečiai gėrėjosi puošniais įrengtais kambariais, milžiniška Kalėdų eglute.

Su sklidinomis šampano taurėmis svečiai sugiedojo šeiminiams ilgiausių metų, o Pranas Nagys pasakė prakalbą, kurioje pabrėžė, kad nors lietuviai iš prigimties sėslūs žmonės — li kimas lėmė jiems vagabundų kelius. Bartkevičiai ir Juzėnai pakeliavo iš Belmore's ir Marickville's priemiesčių į Strathfield'ą. Baigdamas sveikinimo kalbą P. Nagys visų svečių vardus palinkėjo abiem šeimoms visais atžvilgiais jaukiai įsikurti puošniuose namuose.

Vaišės buvo puikios — valgiai vienas už kitą skanesni. Ed vardas Bartkevičius parodė svečiams įdomesnes skaidres iš savo studijų laikų ir iš kelionių su Danute po Vokietiją.

Agnė Lukšytė

Diskusijų popietė

Š. m. vasario 10 d., sekmadienį, 4 val. p.p., Sydnejaus Liet. Klubą viršutinėje patalpoje rengiama diskusijų popietė tema: Lietuviškas švietimas ir auklėjimas dabartinėse sąlygose — šeima, mokykla, organizacijos.

Diskusijoms vadovaus p. E. Jonaitienė. Įžanginį žodį atskirais klausimais tars: Marina Cox, Bronius Genys ir Balys Barkus.

Kviečiami diskusijose dalyvauti tėvai, mokytojai ir visi, kurie domisi mūsų jaunimo lietuviškumu.

ALB Syd. Apyl. šviet. Ko-tas

TĖVIŠKĖS AIDAI S A V A I T R A Š T I S

18 Henry St., Kensington, Vic. 3031.

Tel. 33 2355

LEIDŽIA AUSTRALIJOJOS LIET. KATALIKŲ FEDERACIJA

Redaguoja Redakcinė Komisija. Vyr. redaktorius kun. Pr. Dauknyš. Korespondencijas ir straipsnius siųsti šiuo adresu: Tėviškos Aidai, 18 Henry St., Kensington, Vic. 3031

Prenumeratos kaina metams 8 dol. Kituose kraštuose 9 dol. Atskiras numeris — 20 centų. Skelbimai už skilties viena colį \$ 1.50. Nuolatiniamis skelbėjams daroma nuolaida. Už skelbimų turinį neatsakoma. Redakcija straipsnius ir korespondencijas taisy savo nuožiūra. Prenumeratą siųsti šiuo adresu:

TĖVIŠKĖS AIDAI, 18 Henry St., Kensington, Vic. 3031

IŠ MŪSŲ PARAPIJŲ

MELBOURNAS

Aukos parapijai

\$ 50 — Z. Mackevičius. Po \$ 30 — J. Rubas, A. Bakaitis. Po \$ 20 — H. Petrasukas, V. Kalvaitis, P. Česonis, L. Čekas, St. Antanaitis, A. Ažuolas, J. Petrašiūnas, Lakickas, J. Kvietelaitis, J. Sestakauskas, J. Balčiūnas. Po \$ 10 — D. Milašius, J. Ta mošiūnas, J. Rubaževičius, J. Oželis, J. Lynikas, B. Dreizienė, P. Vaitiekaitis, Augustina-vičienė, Po \$ 5 — M. Jacevičius, A. Grigonis, L. Jablonskienė, O. V. Liubinas, F. Gužas. Po \$ 4 — E. Shuvayev, D. Choda.

(Bus daugiau)

Visiems aukotojams nuoširdžiai dėkoju. Kun. Pr. Vaseris

Susituokė Vaidilutė Stanaitytė ir Rodney Bourke. Vestuvių vakšės vyko Lietuvių Namuose. Dailavavo virš šimto svečių.

Vaidilutė lankė mūsų lietuvišką mokyklą ir šoko tautinius šokių.

Parapijos Sekmadienio mokykla mokslo metus pradės vasario 17 d.

P A D Ė K A

Visiems draugams ir prieteliams prisijungusiems kortelės su šv. Kalėdų ir Naujų Metų sveikinimais ir linkėjimais, nuoširdžiai dėkojame ir linkime sveikų ir laimingų 1974 metų.

Bronė ir Valdemaras Mačiulaičiai

(Atkelta iš 3 pusl.)

Istorinė arabų ir žydų tautų apžvalga

bėgėlius; 5. Teikti ekonominei pagalbai pirmenybę prieš apgin klavimą. Pasiūlymas Jungtinėse Tautose negavo dviejų trečdalių balsų pritarimo, todėl Saugumo Taryba paskyrė tarptautinę karinę komisiją paliaubų priežiūrai.

Kosyginui JAV-bėse gesinant ugnį, draugas prez. Padgor ny birželio 21-24 d. su gausybe karinių ekspertų Kaire tarėsi dėl Egipto naujo apginklavimo. Atsinaujino tiekimas sovietiško transporto priemonių, modernių ginklų ir ekspertų Egipto ir Syrijos kariuomenių apmokymui.

Pabėgę iš okupuotų žemių arabai susiorganizavę į pavergtų žemių išvadavimo vienetus pradėjo piratines kovas dėl savo žemių išlaisvinimo.

Izraelis skubėjo remontuoti per karą sugadintus savo ir grobiu paimtus ginklus naujai ekspansijai. Kasdieniniai kariuomenių konfliktai, užpildinėjimai, susisaukimai vedė prie apsiginklavimo lenktynių naujam, gal būt, daug žiauresniam karui, nes arabai daug ko išmoko iš žydų.

(Bus daugiau)

MT. GAMBIER SA

Gruodžio 28 d. buvo pakrikštyta Dalės ir Alfredo Vasiliaus-ky dukrelė Laima — Gabia, gimusi 1973 m. liepos 9 d. Krikšto tėvai — Audronė ir Algimantas Kasciukaičiai. Krikšto apeigas atliko kun. P. Daukny. Jaunajai šeimai tai antrasis kūdikis, nes pirmąsias sūnus Adomas jau beveik dviejų metų. Alfredas Vasiliauskas Mt. Gambier turi savo dantų kabinetą ir plačią pacientūrą. Krikšto tėvai Kasciukaičiai pora metų mokytojav Mt. Gambier mieste, nuo šių mokslo metų pradžios persikelia mokytojauti į Adelaidę.

Tėviškes Aūdų prenumeratorius reikalauja TĖVIŠKES AIDŲ prenumeras Melbourn prie šio po lietuviškų pamaldų šventoriuje priima V. Žemaitis.

Kitų vietovių mūsų prenumeratorius prašome prisijungti prenumeras, arba įmokėti platinėjams. Metinė prenumeratoriaus kaina \$ 8, T. A. Garbės Pre-numerata — \$ 15.

A. † A. Magdūtė Žilinskaitė - Aukštikalnienė

Sausio 18 d. St. Vincent ligoninėje Melbourn, užmerkė akis plačiai mums žinoma ir mėgstama Magdūtė Žilinskaitė — Aukštikalnienė, giliame nuliūdime palikdama vyrą Praną Aukštikalnį, du puikiai nuaukusius sūnus — Rimą ir Joną ir visus lietuvišką dainą ir giesmę mėgstančius lietuvius.

Gerai dar prisimenu iš Lietuvos, kada Magdūtė visas savo išgales ir visą laiką aukodavo dainai ir giesmei. Būdama pastovi Kauno Operos choro solistė nepraleisdavo nei vieno sekmadienio Kauno Katedros choro ir čia pasibaigus pamaldom skubėdavo į Kauno Iglulos bažnyčią, kad dar ir čia spėtų šv. Mišias atgiedoti. Skaidriai malonus ir stiprus jos balsas maloniai buvo vertinamas Kauno plačiosios visuomenės.

Niekur jos netrūkdavo — minėjimuose ir parengimuose, Magdūtė ne tik savo dainavimu, bet ir nepaprastai gyva nuotaika uždegdavo draugus ir artimuosius ir rodos, kad ji tam buvo ir gimusi, kad džiuginti ir linksminti kitus.

Karo audrai užėjus, Magdūtė, kaip ir daugelis kitų tautiečių pasiekė Vokietiją, kur suradusi besikuriančius Čiurlionio ansamblius, nelaukdama įsijungė į jų darbą. Pasibaigus karui, kaip jau daugumai žinoma, nebuvo Vokietijoje lagerio, kurio Čiurlionio ansamblis nebūtų aplankęs ir savo koncertais nebūtų padėjęs tautiečiams išlaikyti širdyse Tėvynės meilę. Nelengvos būdavo ansamblio kelionės, nes tekdavo keliauti šimtais kilometrų prekiniais traukiniais ir kariškais sunkvežimiais. Nepabūgo Čiurlioniečiai varginančių kelionių, kartu ir Magdūtė niekuomet nesiskūsdavo savo sunkia dalia.

Prasidėjus emigracijai matom Magdūtė kartu su eile Čiurlioniečių praeinamuose emigracijos lageriuose. Plaukiant į Australiją mūsų dainos skambėdavo ne tik Viduržemio jūroje, bet ir Suezio kanale ir Indijos vandenynė. Amerikiečių laive į kun. P. Butkaus laikomas pamaldas prisirinkdavo net ir ne katalikų, nes giesmių aidai raminančiai

veikė keleivius plaukiančius į nežinią. Ir vėl Magdūtė savo sodri balseliu užimponuodavo besimeldžiančius.

Neužilgo kuriame Melbourno lietuvių chorą ir be didelių prašymų Magdūtė vėl dainuoja. Metiniai koncertai, įvairūs minėjimai, dainų šventės, Melbourno moterų seksteto pasirodymai ir net sekmadieniais šv. Jono bažnyčioje vis matome linksmą, nuotaikingą, pilną energijos ir visada draugišką mūsų Magdūtę.

Sausio 22 d. Cheltenham kapinėse palaidojom mums taip mielą Magdūtę. Labai jau skaitlinga Melbourno visuomenė atsilankė į paskutines pamaldas šv. Jono bažnyčioje, kur iš abiejų karsto pusių tautiniais rūbais apsirėngusios paskutinę pagarbą Magdutei atidavė nuliūdusios Melbourno Lietuvių Dainos Sambūrio narės.

Melbourno klebonas kun. Pr. Vaseris atlaikė pamaldas ir savo pamoksle mūsų visų vardu prašė Aukščiausio palaimos jos tolimesnei kelionei.

Parapijos choro ir Dainos Sambūrio nariai su suspaustom širdim melodingai giedojo ir atsisveikino su choriste, kuri tiek metų gražiai derinosi jų eilėse. Daug mes tau skolingi, Magdute, ir savo maldose tave ilgai prisiminsime.

Išėkis Ramybėje, kurios tu tikrai užsitarnavai.

Draugų ir pažįstamų vardu
Leonas Baltrūnas

Mylimai mamytei A. A. LEITONIENEI mirus Lietuvoje, reikiu gilią užuojautą jos sūnams, B. Leitonui ir Broniui Leitonui su šeima.

Antanas Ramanauskas

Sydnėjaus Lietuvių Klube

16—18 East Terrace, Ba nkstown NSW Tel. 708 1414.

SOKIAI

Šeštadieniais 8-12 val. vak.
Sekmadieniais 6-10 val. vak.

Puikus 4 asmenų orkestras. Gros pagal jūsų pageidavimus.

KLUBO VALANDOS

Pirm. — ket. 4 — 10.30 val. vak.
Penktadieniais 4 — 12 val. vak.
Šeštadieniais 12 — 1 val. ryt.
Sekmadieniais 12.30 — 10.30 val. vak.

NARIAI Pirkdami gėrimus Lietuvių Klube (didėsniais kiekiais) nepamirškite paprašyti nuolaidos.

DĖMESIO! Visus narius prašome neužmiršti, kad nepilnamečius (iki 18 m., ypač vaikus) į Klubą valgyklą galima atsivesti tik nario globoje ir tik pavalgyti. Jų vienu valgykloje palikti negalima.

A. † A.

Melbourno Dainos Sambūrio ilgametė nare. buvusiai Šaulių Sąjungos Choro, Lietuvos Operos Choro ir Čiurlionio Ansamblio dainininkai bei Kauno Operos solistė

MAGDALENAI

ŽILINSKAITEI —
AUKŠTICALNIENEI

mirus.

jungiamės prie Jos vyro Prano ir sūnų Rimo ir Jono gilaus skausmo, reikšdami nuoširdžią užuojautą.

Melbourno Dainos Sambūrio dirigentas ir dainininkai